

עמ:

עין משפט
נר מצוה

צח א מיי פ"ט מטל
זכיה הלכ סג
ט"ו ע"ב ד"ה ר"ה ר"ה
ט"ו ע"ב ד"ה ר"ה ר"ה
צ"ב ב ט"ו ע"ב ד"ה ר"ה ר"ה
ט"ו ע"ב ד"ה ר"ה ר"ה
צ"ג א ד"ה מ"י פ"כ מטל
ל"ה ע"ב ד"ה ר"ה ר"ה
סג מטל ר"ה ר"ה ר"ה
ל"ה ע"ב ד"ה ר"ה ר"ה

תוס' ר"י הוקן

כאן במכשיוטיו וכו'
שריא אומרת שכן הבקרי
הביאה אלו השנים
בגרות, ומיהו שמאל אס
לא מצאו לה סימנים אחר
שנתקשה אין הורסים
לקרושה לו ע"ק עד
שבמ"ה סימנים (א חרשים
עד שיצאו, וקא בני
דימא נמי דאמוראי לא
פליגי ואפילו רב מריה
ש"ש לבורג סמנים ואזוי
סימניה אצטלי קאי והא
דקא הורג איה בגרות
לפניו כלומר ואין
חוששים לקושיו אבה
א"י רי במכשיוטיו. וחסברא
פ"י, אלא כי עבד איהו
נובדא ולא היה כהו
דחפסה כלל שלא ברוקח
ללא אלא דעבר כהו
ונבדא רוב שמחתה
שלוש שששת חרשים ש'
ה' ר"ן בוגרת ואין סימנים
חרשים לבגרות כל ע"ק
זה ע"ק הפרוש סמני'
אל על אפריש, שריא
וחפת פריש שכבר
דוקה אותה כששאה,
לחא פרושה סמני ר"י
י"א, ולא היה ראוי
המשפחות בחוקת
שרות עומת דכאמרי
כאן אהא אשה שנשא
אין יצאו סימנים
בחוקת כשרות עומת,
לכל כשנשא אשה
בגרות ה"ס אין אנו
ידיעם משפחה ואין
אשה חוקת כשרות,
ולכן להשיא הבנים
בין ראייה אבל להאיבולו
כירומה האב נאמן
כל כשנשא אשה
בגרות ה"ס אין אנו
ידיעם משפחה ואין
אשה חוקת כשרות,
ולכן להשיא הבנים
בין ראייה אבל להאיבולו
כירומה האב נאמן
כל כשנשא אשה
בגרות ה"ס אין אנו
ידיעם משפחה ואין
אשה חוקת כשרות,

[והן אין מוציאין מידו בלא ראייה.]
מידם אפילו החוקר בהם בלא ראייה כי"ש דלון מולוצין מידו
על גבוליהו כ"ו' אפילו נכרייה לא תפקי כ"ו' א"כ
העמד הנוף על חוקתו. פ"י ומיהו
נערה וימא דמשלים שית הכי היום
עשויה להשמות ואל"כ אין זה חוקה
לנערות ולא חוקה דנערות ור"י פ"י
דנערות ולא מנערות ולא מנערות שהרי
חוקה לנערות: **אלא** הכא מי
ספקא נפשה מחוקת. אי מספקין לה
נערות הרי היום אין לה חוקה משום
דבר לא מנערות ולא מנערות שהרי
היום עשויה להשמות:

במכששתו. פ"י נקוטרס
שמכששת אביה
ואומרת נכרייה מאמתול ולא דק דלא
כיומא דמשלים שית איירי: **ואי** ב"ד
לא פליגי אמאי קפיד. כי עבד רב
יוסף בר נפשי עובדא במכששתו
דלא שמואל ניש מודה לרב דליה
מקודשתא אלא ש"מ דפליגי מיהא בלא
מכששתו דרב נמי דקאמר מילתיה
דליה מקודשת בלא מכששתו וכי
יוסף עבד עובדא כוותיה (ווא"ת
ספרים נגדתי ולמלא כי עבד רב
יוסף בלא מכששתו ולפיק כעס
שמואל דלפילי רב נמי מודה לשמואל
דמייסין ולר"ן גט מספק ורב יוסף
עבד עובדא ללא כמד ולא נהירא
דלא מתן לישא דגמרא משמע לכלל
הפחות כרב עבד דקאמר עבד
עובדא כרב:

והילכתא

בוותיה הרב. ואלף
על גב דככולי גמרא
ק"ל (בכרות דף מט): והילכתא כוותיה
לרב בלאסורי הולך לנסוק כאן
לפנה כמותו משום דליכא אמוראי
דסקתו כשמואל: **כביא** ראייה
ע"י הבנים ואינו מביא ראייה ע"י
האשה. פ"י נקוטרס שהאשה היתה
נדנתה כבר כד' אמהות קודם
שהזינה למדינת הים ובגמ' מוקי
כדרכין אמריה ואל"ת מאי קמ"ל
מנתי' דלון לר"ן להביא ראייה על
האשה פשיטא דכיון דנדנתה כבר
דשבו אין לר"ן להביא ראייה ועוד
קשה אמאי אליעזר' לחזור ולמינהי
הא מני ליה כרשא לכן פרי"י אין לר"ן
להביא ראייה על הבנים שהן שלו
דלא אמרין שנתקה האשה איש אחר
במדינת הים ולא על האשה (ושעו
כניה דכיון דכרוכין אחריה ממה מביא
ראיה על הבנים (פ"י ט' פקע"ג שלו
מן האשה שמתה אבל אינו מביא
ראיה שהם מן האשה שהלכה עמו
למדינת הים דיענין זה שהיא מיוחסת
שהרי כבר נדקוהו אלא מאחר שהביא
ראיה שהבנים הם מאשתו שמתה
במדינת הים אין לר"ן תו להביא
ראיה שאותה אשה היתה מיוחסת
אחרת שם והוליד ממנה אלו בנים
מכאן הם מאחר שלא שמענו שנשא
שהוליד מכאן כבר נדקוהו קודם

עשרה יוחסין פרק רביעי קידושין

מי מוליד מיד מי. הכותב נכסיו לנכר ולא שיר כלום דק"ל
(כ"ב דף קמ): בכריב מרע שאין מתנתו מתנה אם עמד דגלי דעמיה
מדלא שיר מידי דלמא מתנת מיתה היה ולא נכרייה היה מתנתו מתנה
ועכשיו הוא אומר שכריב מרע הייתי והן אומרים נכרייה היה מי מוליד
נכסיו מיד מי: **הוא מוליד מידם.**
אם עמדו והחזיקו נכסיהם ואין לר"ן
להביא ראייה שהיה שכיב ואפילו הוא
נכרייה עכשיו נשבע חזרה לא אמרין
מדהשחא נכריה מעיקרא נשבעת
מתנה נמי נכריה: **רבי נתן אומר**
אם נכריה הוא. עכשיו נשבעת חזרה
עליו להביא ראייה ואי לא מייתי
מחזיקין ליה כי השחא והיינו כרב:
ושמואל דאמר כרבי יעקב. דלא
אזיל נכריה השחא אלא אמרין שחא
נשבעת מתנה שכיב מרע היה: **הספס**
כי. וכיון דספיקא הוא אמרין העמד
ממון על חוקה שהיה מחזוק כרבי
קודם מתנה זו שהיה ספק: מי
איכא למימר העמד הנוף על חוקתו.
ומהו נערה. וימא דמשלים שית אין
(ד"ה לא חוקה נערות ולא חוקה נכרות
שהים היא עומדת להשמות: מי
מפקא נפשה מחוקת. כלומר כי
מספקין לה נערה מי מספקין לה
(א מחוקת רבה נערות כיון משלים
שית: **במכששתו.**) והיא דקמייהו
היא בוגרת לפניו במכששתו לאביה
לומר כבר נכרייה מאמתול: כולי
עלמא כיילי לה. קפידה הוא דקמיה
עליה ואמר לכל תלמידים נמדדה
הכמה בקב קטן שיראים למקום על
חממס ולתמיך כפי אשמת חמס:
והאי מדרבנן כיילי ליה. חמס:
בקבא רבה פשכו לו חכמה ימיתה
וסומן על כינומו להסיר ספק ולומר
מדהשחא בוגרת נכשערה נמי בוגרת:
אפאי קפיד. הא רב נכרייה
קאמר והאי דעבד עובדא כוותיה
במכששתו עבד אלא ודאי נלאן
מכששתו פליגי והאי נשאין ממכששתו
עבד עובדא: **מתנ'** אינו לר"ן
להביא ראייה **לא** על האשה. שהיא
מיוחסת שכר (נדקוהו כשנשאה: ולא
על הבנים. כדמוקי בגמרא דקטנים
וכרוכיה אחריה דמחוקת אמן הן
ואין לר"י (ולייחס ע"י דעים: **מביא**
ראיה על הבנים. שהיו בני אותה
אשה: ואין לר"ן להביא ראייה על
האשה. שהיתה מיוחסת לפי שכבר
(ט' דקו אמריה שנשאה כאן: **מביא**
ראיה על האשה. שהיא מיוחסת
ואינו מביא ראייה על הבנים שהרי
כרוכין אחריה: **מפס** ואלו בנים.
שאין כאן שום הוכחה מביא ראייה על
האשה שהיא מיוחסת ועל הבנים
שמאותה אשה היו: **גמ'** וכולן.
דקמייהו מתניתין א"ל להביא ראייה על
הבנים: כדכרוכין אחריה. נדקנן
אלנה: **ס"ד** נשאתי אשה במדינת
הים מביא ראייה על האשה על הבנים
ומסיים ואילו נאלו בנים אמרו דקטנים
ולא נגדולים דלא הביא ראייה
על הגדולים שאין כרוכין אחר האם
אין מביא ראייה על הגדולים אלא אמר
שתי נשים היו ומהם האחת ואלו בניה
של זו מביא ראייה עליה
שהיא מיוחסת ועל הבנים שהם כרוכין
על הגדולים ועל הקטנים.
ואפילו כרוכין אחריה דשחא בניה היו
וגדלתן:

למי מוציא מיד מי **הוא מוציא מידם בלא ראייה והן אין מוציאין מידו בלא ראייה** רברי
ר' יעקב רבי נתן אומר אם בריא הוא עליו
להביא ראייה שהיה שכיב מרע ואם שכיב
מרע הוא עליהם להביא ראייה שבריא היה
נימא רב דאמר כרבי נתן ושמואל דאמר כר'
יעקב אמר לך רב אנו דאמרי אפילו כרבי
יעקב עד כאן לא קאמר ר' יעקב התם דאיכא
למימר העמד ממון על חוקתו אבל הכא מי
נימא רב העמד נוף על חוקתו ושמואל אמר אנו
דאמרי אפילו לרבי נתן עד כאן לא קאמר
רבי נתן התם רכולי עולם כחוקת בריאים
קיימי מאן דקא מפיק נפשיה מחוקת הוי
עשה לאיתויה ראייה אבל הכא מי קא מפיקא
נפשיה מחוקת דקמיה נימא כרבי נתני קרדיה
אביה בדרך וקדישה עצמה בעיר והרי היא
בוגרת תנא חרא הרי היא בוגרת לפנינו ותניא
איך חיישין לקידושי שניהם מאי לאו חד
כרב וחד כשמואל לא אידי ואידי כשמואל
כאן במכששתו כאן בשאין מכששתו ונימא
ותרמתיה לא פליגי אמוראי נמו לא פליגי
וחסברא הא רב יוסף כריה דרב מנשיא
מדיוול עבד עובדא בוותיה דרב ואיקפיד
שמואל ואמר כי"ע כיילי ליה כקבא וזמא והאי
מדרבנן כיילי ליה בקבא רבה ואי סלקא
דעתך לא פליגי אמאי קא מקפיד דיילמא כי
עבד עובדא במכששתו אמר ליה מר זוטרא
לרב אשי הכי אמר אמימר הילכתא בוותיה
דשמואל ורב אשי אמר הילכתא בוותיה דרב
והילכתא בוותיה דרב: מתנ' ימי שיצא
הוא ואשתו למד"ה ובא הוא ואשתו ובניו
ואמר אשה שיצאת עמי למדינת הים הרי
היא זו ואלו בניה אין צריך להביא ראייה לא
על האשה ולא על הבנים מתה ואלו בניה
מביא ראייה על הבנים ואינו מביא ראייה על
האשה אשה נשאתי במדינת הים הרי היא
זו ואלו בניה מביא ראייה על האשה ואין צריך
להביא ראייה על הבנים מתה ואלו בניה
צריך להביא ראייה על האשה ועל הבנים:
גמ' אמר רבה בר רב הונא וכולן כדכרוכיה
אחריה תנו רבנן **האשה נשאתי במדינת**
הים מביא ראייה על האשה וא"ל להביא
ראיה על הבנים ומביא ראייה על הגדולים
ואין צריך להביא ראייה על הקטנים במה
דברים אמורים באשה אחת אבל בשתי
נשים מביא ראייה על האשה ועל הבנים
על הגדולים ועל הקטנים אמר ריש לקיש
לא

לדון לחוש שלקח אשה
מסתמא מאשמו שהוליד
שם אחרת והאשה
שהלכה למדינת הים (ס'
לא
היום מביא ראייה על האשה
ועל הקטנים על הבנים
ומסיים ואילו נאלו בנים אמרו דקטנים
ולא נגדולים דלא הביא ראייה
על הגדולים שאין כרוכין אחר האם
אין מביא ראייה על הגדולים אלא אמר
שתי נשים היו ומהם האחת ואלו בניה
של זו מביא ראייה עליה
שהיא מיוחסת ועל הבנים שהם כרוכין
על הגדולים ועל הקטנים.
ואפילו כרוכין אחריה דשחא בניה היו
וגדלתן:

מסורת הש"ס

(א) כי"ע קנ"ג (ב) נכתי
טקף. אלא. וכיה כתיב
כ"ב קנ"ג ע"ב ד"ה ר"ה
מק. ומ"ט שר"א (א) ק
הג"ר של"ל אצל רבי' מתנה
מביא ראייה וכן כתיב
ד"ה ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה
כדכרייה ויכ"ה ולמיר
לר"ב יוסף עבד עובדא
כיון ממכששתו ולפיק כעס
וכי. (ד' נדפו"ר: טו.)
(ז) (נדפו"ר: טו.)
(ח) (נדפו"ר: טו.)
(ט) (נדפו"ר: טו.)
(י) (נדפו"ר: טו.)
(יא) (נדפו"ר: טו.)
(יב) (נדפו"ר: טו.)
(יג) (נדפו"ר: טו.)
(יד) (נדפו"ר: טו.)
(טו) (נדפו"ר: טו.)
(טז) (נדפו"ר: טו.)
(יז) (נדפו"ר: טו.)
(יח) (נדפו"ר: טו.)
(יט) (נדפו"ר: טו.)
(כ) (נדפו"ר: טו.)
(כ"א) (נדפו"ר: טו.)
(כ"ב) (נדפו"ר: טו.)
(כ"ג) (נדפו"ר: טו.)
(כ"ד) (נדפו"ר: טו.)
(כ"ה) (נדפו"ר: טו.)
(כ"ו) (נדפו"ר: טו.)
(כ"ז) (נדפו"ר: טו.)
(כ"ח) (נדפו"ר: טו.)
(כ"ט) (נדפו"ר: טו.)
(ל) (נדפו"ר: טו.)
(ל"א) (נדפו"ר: טו.)
(ל"ב) (נדפו"ר: טו.)
(ל"ג) (נדפו"ר: טו.)
(ל"ד) (נדפו"ר: טו.)
(ל"ה) (נדפו"ר: טו.)
(ל"ו) (נדפו"ר: טו.)
(ל"ז) (נדפו"ר: טו.)
(ל"ח) (נדפו"ר: טו.)
(ל"ט) (נדפו"ר: טו.)
(מ) (נדפו"ר: טו.)

מוסף תוספות

א. ולא אמרין גלי דעמיה
דלא גבר מוקי כיון שלא
רצו לתוב השטר
כדמחלף על הגלויה
בשקא כמו שכתוב
בשאר שטרות של
בריאים. הר"ם (א) (אלא)
במכששתו לומר קום לה
שהיה בוגרת בפמ"א.
ש. ג. והכא אסורא הוא.
רשב"א. ד. דאמרי ספק
כשמואל זביק דהיה
פליגתא דאמימר ורבי אבי
ספק חלומרא כרב ורב
אשי. ח. שהם בניו.
וא"ל להביא ראייה על
האשה כלומר אי"ל להביא
ראיה שהם מאשתו
שהלכה עמי למדינת
הים. דאין לחוש וכו'. תוס'
הרא"ש.

א. ולא אמרין גלי דעמיה
דלא גבר מוקי כיון שלא
רצו לתוב השטר
כדמחלף על הגלויה
בשקא כמו שכתוב
בשאר שטרות של
בריאים. הר"ם (א) (אלא)
במכששתו לומר קום לה
שהיה בוגרת בפמ"א.
ש. ג. והכא אסורא הוא.
רשב"א. ד. דאמרי ספק
כשמואל זביק דהיה
פליגתא דאמימר ורבי אבי
ספק חלומרא כרב ורב
אשי. ח. שהם בניו.
וא"ל להביא ראייה על
האשה כלומר אי"ל להביא
ראיה שהם מאשתו
שהלכה עמי למדינת
הים. דאין לחוש וכו'. תוס'
הרא"ש.

